

در هیئت شرکت کنند و ترجیحاً همه با هم باشند نه پراکنده، چه بسا گاهی برای این کار لازم است از آنچه مورد پسند ماست، بگذریم و دیگر اعضای خانواده را در اولویت انتخاب قرار دهیم؛ زیرا ثمره این همراهی بسیار زیاد است و خاطراتی را در ذهن‌ها ماندگار می‌کند که به علایق، حساسیت‌ها، پاسداری از حریم‌ها و در مجموع زندگی آینده‌ما و خانواده‌مان عمق می‌بخشد.

خانم حاج عبدالباقی! حالا

که درباره نقش مهم خانواده‌ها در

تربیت نسلی حسینی و البته

اصول این کار صحبت کردید،

توضیح دهید که اکنون در

جامعه در انتظار فرج کنونی،

افزایش دوستداران حسین

(ع) چقدر اهمیت دارند؟

واقعیت این است که اگر

بخواهیم جامعه‌ای مهدوی و یار

امام زمان (عج) داشته باشیم، باید

تعداد حسین‌دوستان را افزایش دهیم و برای

افزایش و پرورش نسل وارد عمل شویم. خوشا به حال

آن‌هایی که فراتر از انگیزه فردی، با هدف والاتر، یعنی با

انگیزه دینی به افزایش نسل فکر می‌کنند. به‌واقع این‌ها

به‌دنبال پرورش جامعه مهدوی هستند و در جهت حفظ

و صیانت از اسلام قدم برمی‌دارند. از امام علی (ع) نقل

است که فرموده‌اند: «اگر من جعفر و حمزه (برادر و

عمو) را داشتم، می‌توانستم در برابر غضب خلافت قیام

کنم». به‌واقع این فرمایش حضرت امیر نشان می‌دهد که

تعداد در سپاه و امکانات در سپاه، بسیار مهم است. گرچه

خداوند در قرآن می‌فرماید که گروه کمی به‌اذن خدا

می‌توانند بر گروه کثیری غلبه کنند و این نیز به سبب

ترسی است که خداوند در دل کفران می‌اندازد، در سوره

انفال هم آمده است که یک مسلمان می‌تواند در برابر ۱۰

کافر بایستد؛ بنابراین سپاهیان امام حسین (ع) هم تا ۱۰

برابر یا اصلاً ۲۰ برابر دشمنان را می‌توانستند شکست

دهند و از جایی به بعد با توجه به ابعاد مادی زندگی، نیاز

به نیروهای بیشتر وجود داشت. در جامعه امروز نیز برای

شکست شمار بالای دشمنان، به تعداد بیشتری سرباز

نیاز داریم که قطعاً این اتفاق با افزایش نسل حسینی و

مهدوی اتفاق خواهد افتاد.

اگر
مادران خودشان
عشق امام حسین (ع) را در
دلشان داشته باشند می‌توانند
این عشق را با خطوط نامرئی
به فرزندان و نسل‌ها
انتقال دهند

کودکانمان را با ارزش‌های فطری قیام امام حسین (ع) آشنا کنیم

دکتر حاج عبدالباقی معتقد است، تربیت نسلی محب و اهل بیت (ع) کار دشواری نیست. «محبت حق و محبت اهل بیت (ع) به صورت فطری و موهبتی در ما وجود دارد و ما برای آن خیلی زحمت نکشیده و نمی‌کشیم. به‌واقع، انسان‌ها فطرتاً حقیقت‌دوست، عدالت‌پرست، دوستدار زیبایی و... هستند و خیلی لازم نیست برایشان کلاس درس بگذارند تا بگویند این محسنات را دوست داشته باشند». او ادامه می‌دهد: «البته موضوعی وجود دارد که حتماً باید به انسان‌ها درس داده شود و آن هم این است که انسان‌ها بتوانند حقیقت واقعی را از حقیقت ادعایی و دروغین تشخیص دهند و در مسیر اشتباه قدم نگذارند؛ پس اگر ما نیز بتوانیم فرزندانمان را با ارزش‌های فطری قیام امام حسین (ع) آشنا کنیم، خودبه‌خود نسلی محب سیدالشهدا (ع) تربیت خواهیم کرد.»

جوانان ما مجذوب انسانیت و شرافت امام حسین (ع) شده‌اند

همان‌طور که می‌دانیم فرزندان ما ارادت خاصی به امام حسین (ع) دارند و عشق به ابا عبدالله در وجود آن‌ها نهادینه شده است. دکتر حاج عبدالباقی درباره مهم‌ترین دلایل این ارادت و عشق به ابا عبدالله الحسین (ع) می‌گوید: «امام حسین (ع) از نظر انسانیت و شرافت در قله هستند و جوانان ما در ایشان، ظلم‌خیزی، عدالت، شرافت، انسانیت، وفاداری و... را دیده‌اند که این چنین قلب و جانشان با محبت امام حسین (ع) گره خورده است. امام حسین (ع) به هر قیمتی حاضر به پیروزی حتی در میدان جنگ نیستند و معتقدند پیروزی واقعی در فطرت انسان نهفته است. امام حسین (ع) در ظاهر شهید شدند، سرشان از بدنشان جدا شد، یارانش به شهادت رسیدند و خانواده‌شان به اسارت درآمدند، اما همه این‌ها بسیار گران‌قیمت بود و به قیمت عالم‌گیر شدن ارزش‌های حسینی و زنده‌ماندن اسلام تمام شد.»